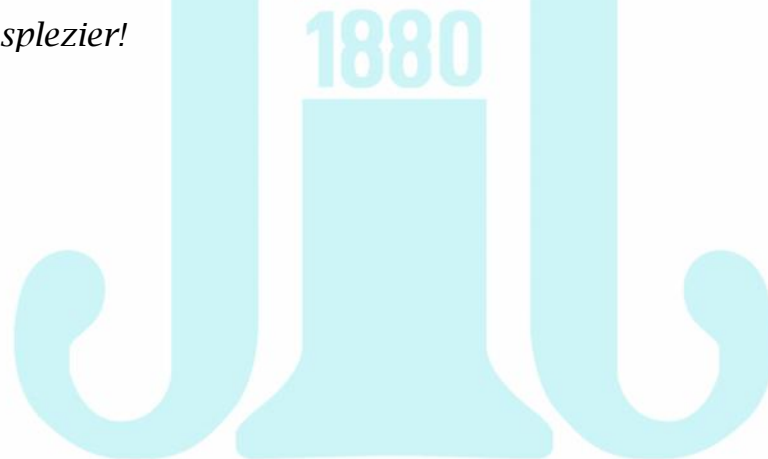

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**EN WAAR DE STER
BLEEF STILLE STAAN...**

Een Kerstmislegende van Felix Timmermans
ten tonele gebracht

door

1880

Eduard Veterman & Felix Timmermans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1301

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EN WAAR DE STER BLEEF STILLE STAAN* op te voeren moet de naam van auteurs *EDUARD VETERMAN & FELIX TIMMERMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1984 Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES:

PITJE VOGEL, Palingvisser

SUSKEWIET, Herder

SCHROBBERBEECK, Bedelaar

POLIEN PAP, Waardin uit 't "Zeemeerminneken"

MARIA

JOZEF

HET KINDJE JEZUS

DE DUIVEL

DEN BURGEMEESTER

EEN KOSTER

BOEREN, BOERINNEN, ONZE LIEVE VROUWKENS en ONS HERE JEZUS AAN 'T
KRUIS.

Het mirakel gebeurt in Vlaanderen.

E E R S T E K E R S T M I SEerste Tafereel.

In het stamineken : "In 't Zeemeerminneken". Jonge boeren en boerinnen aan tafels en aan den toog, met borreltjes en pinten bier voor zich, luisteren naar het lied van Pitje Vogel, die op een stoel staat.

Het begint buiten over de sneeuw te schemeren, de hanglamp met blikken hoed is reeds aangestoken en legt bruine lichten ov/er het gewemel. Een harmonicaspeler, met het jonge volk meegekomen, begeleidt. Als 't spel begint, zingt Pitje Vogel de laatste noot van een lelijk plat liedje. Gelach - gejuich.

PITJE VOGEL. (Van op zijn stoel) Probeer nu te doen lijk ik! En als g'het kunt, krijgt ge de schoonste mannekenspaling die er in de Nethe te vangen is. Ik zeg U : geen vent is er op de wereld, die zo hard kan zingen als ik! Voor tien borrels petrol zing ik mijn ziel uit mijn lijf, en voor twintig zing ik z'er terug in! Allo! Leg geld bijeen voor tien borrels en dan zal ik een liedje zingen met nog veel meer peper aan!

SUSKEWIET. Neen, Pitje Vogel... 't is niet goed, dat gij 't ene lelijke liedje na 't andere zingt. Ge bekladt de Heiligen : dat is niet schoon; zingt gij maar liever van : (zingt, kapotte stem)

Mie Katoen

Kom morgen noen,

We zullen een pintje drinken!

PITJE VOGEL. Liedekens om 't kerstkindeken in slaap te zingen.

Wij zijn grote mensen. (wijst op zijn kaal hoofd) Ik ben door mijn haar gegroeid.

SUSKEWIET. Maar weet ge niet, dat ge met zulke liedjes te zingen opeens rats kunt dood vallen lijk ne klot? Lijk het gebeurd is met de knecht van 't Kraaienhof? Die wedde van 100 keren hevig te vloeken en bij de 98e. vloek zakte hij ineem lijk een natte handdoek.

PITJE VOGEL. (Maakt een gebaar van drinken) Dan zal hij ¹t zelf zijn geweest, die zich nat heeft gemaakt.

EERSTE BOER. Neen't! Die knecht was al lang betoverd door den afgezetten

Pastoor, dien ze bij de laatste volle maan, een zwarte kieken in de grond hebben zien stoppen, nadat hij er drie keren op gespeekt had. 's Anderendaags is 't beginnen te sneeuwen, en de sneeuw ligt er nog, en zolang dat kieken niet uit de grond is gehaald...

PITJE VOGEL. Ah! Ah! Die mannen zijn bang van dien afgezetten pastoor. Ik niet! Hij is bang voor mij.

BOERIN. Maar daar geloof ik niets van; Pitje Vogel.

PITJE VOGEL. Gij gelooft mij niet? Wel als ik hem tegen kom, dan ritst hij lijk een rat een binnenweg in!

POLIEN. Dat is omdat je teveel naar vis stinkt.

PITJE VOGEL. Als ik stink, dan stink ik naar U. Waar hij is bang, zeg ik U. Bang voor mij. Hij kan niets meer dan een ander.

TWEEDE BOER. Maar bij ons thuis heeft hij toch het vee van de kwade hand verlost.

DERDE BOER. En bij ons heeft hij het vee de kwade hand gegeven. Een pater heeft het komen afbelesen, nu ligt er een heiligdommeken onder onze dorpel, nu kan hij niet meer binnen bij ons, en blijft lijk een blok lood voor de deur staan.

PITJE VOGEL. Eerst zien en dan geloven. Gij lie weet nog niet uw linker- van uw rechterhand te onderscheiden. Hoe zoudt gij weten dat het de kwade hand is.

TWEEDE BOER. Als ik een Weesgegroet zei, begosten de koeien te loeien.

PITJE VOGEL. 't Verwondert mij niets. Als ik uit zulke snuit een weesgegroet hoorde lezen, zou ik van schrik ook beginnen te loeien.

DERDE BOER. Maar die kwade hand, dat is zo waar...

PITJE VOGEL. Zeever! Zeever! Wat kan den enen mens nu meer dan den anderen. Die afgezette pastoor is ook maar uit een boerenbroek geschud. Als hij moest kunnen wat men zegt, ja maar dan ware ik al lang zijn beste vriend. Maar wat ik wel geloof, is het stallicht, dat lijk een vlammekeken over de beemden en over het water drijft. Dat heb ik met mijn eigen ogen gezien.

SUSKEWIET. Ik heb 't ook gezien. 't Hong op een Bamisnacht over mijn schapen, maar ik maakte een kruisken en "pof" zei het en 't was weg.

PITJE VOGEL. 't Kwam eens zo dicht bij mijn schuitje, dat ik het in

mijn hoed kon vangen.

BOEREN. En hebt g'het gevangen?

PITJE VOGEL. Bijlange niet!

EERSTE BOER. En waarom niet?

PITJE VOGEL. Om mijnen hoed niet te verbranden!

BOERIN. Ge waart bang!

PITJE VOGEL. Ik? Ah! Ah! Ik verachtte het. Ik draaide er mijnen rug naartoe, om het te judassen.

TWEEDE BOER. Uit schrik!

PITJE VOGEL. Ah! Ah! Sukkelaars! Ik zal U eens wat vertellen!

Ik heb een ne keer de zwarte madam over het ijs zien zweven. En wat deed ik? Ik riep : "Gij hebt geen knieën!" en meteen vloog ze uiteen lijk mijnen asem in de kou.

SUSKEWIET. Is dat toen niet geweest, dat ge in een heel week niet hebt kunnen eten van schrik?

PITJE VOGEL. Neen! Dat was van vergiftigde vis te eten, maar de zwarte madam heb ik met mijn eigen ogen gezien en dat geloof ik.

En wat ik niet gezien heb, geloof ik niet! Allo! Voor tien borrels krijgt ge het plezantste lied om U breuken te lachen! Het miljoen zit in mijn keel en dat zit in mijn zakken. (Hij keert zijn ledige broekzakken buiten). Ge moet het horen, dat lied.

Maar eerst beloven!

BOEREN. Zingen! Zingen!

SUSKEWIET. Vriend Pitje Vogel...als 't u blijft laat de heiligen heilig blijven, laat gerust wat gerust is.

PITJE VOGEL. Hier zie. (Tot Suskewiet) Hij zal eens zedepreken. Hij gaat nooit de kerk binnen of er moet een van zijn schapen er per abuis in gel open zijn.

BOEREN. Vooruit, Pitje Vogel! Zingen! Zingen!

PITJE VOGEL. Eerst de borrels, want ik zie dat ge van zin zijt mij voor den aap te houden. Wat is 't? Borrels of geen borrels?

BOEREN. Eerst zingen!

PITJE VOGEL. Ontploft! (Stapt af).

BOEREN. Kom, naar 't dorp! Naar 't dorp! Naar de danstent! (zingend of met de harmonikaspeler, die speelt).

PITJE VOGEL. De voddeventen! Die spekbuiken! Dat heeft een triomfant

oogst gehad, om een hele steenweg van hongerige magen een vol jaar te verblijden, en dat zou een arm palingvisserken, nu de Nethe toegevroren is, nog willen bedotten!

SUSKEWIET. (Is aan het uitdrinken der overschotjes gegaan)

PITJE VOGEL. Maar gij alleen niet, gulzigen klepper! (Zoekt mee overschotjes.)

POLIEN. Als ge van uw eigen geld niets te drinken hebt, ga dan maar buiten! En rap!

PITJE VOGEL. Wij hebben hier juist al ons geld verteerd, Polien.

'k Hoor het beiaarden in uw zakken. Wij mogen toch zolang aan ons borrel zuigen als we willen! 't Is wonder als we eens één uurken geen geld hebben, beziet ge ons van uit de Noordpool.

En gij weet toch wel dat onze zuurgewonnen centjes naar dit zakske op die dikke buik van U gedragen worden. Ik kan er niets aan doen, dat het water toegevroren is. Ik kan het met mijnen asem toch niet laten smilten, hè Polien? En ps, ps, ps naar de vis doen! (Doet alsof hij een katje of hondje roept en wenkt).

SUSKEWIET. En ge weet toch ook, Polien Pap, dat ik eerst met lichtmis betaald word? Schrijf maar op het schalieken.

POLIEN. Ik schrijf niets meer op! (Laat een schalie zien)

Dat wit is van U beiden. Ik zou kunnen voortgaan en zo den gansen kerktoren witten, maar 't is uit! Boter bij de vis!

PITJE VOGEL. Ik zei U al dat de Nethe toegevroren is. Houdt gij nu maar uw boter en Pitje zijnen vis!

SUSKEWIET. Stil, ge brengt Polien te bersten! Nog even onze voe- tep warmen, dan trappen we het af!

(De deur wordt opengedaan. Schrobberbeeck is 't. Hij blijft in 't deurgat staan, trekt triestige hemelse ogen, en bidt zingend).

SCHROBBERBEECK. Onze Vader die in de hemelen zijt, nen boterham als 't U belieft. 'k Heb in vier dagen niets meer gegeten. Geheiligd zij uw naam, ik zal nooit weer komen. Ons toekomen uw rijk, ach Polien Pap, geef toch eens een dikke boterham. Uw wil geschiede, mijn maag is slap gelijk een slaapmuts.

POLIEN. Weg! Lelijke bedelaar! Uw puisten stinken! Ik geef niet !

SCHROBBERBEECK. Ach Polien, ik heb in geen zes dagen niet meer gegeten.

POLIEN. Dat is door uw gevloek eiken dag!

SCHROBBERBEECK. Ik vloek nooit, dan, dan eens per abuis... Onzen Vader die in den hemelen zijt. Och Polien, 't is binnen enkele dagen Kerstmis... Geef ons heden ons dagelijks brood.

POLIEN. Om van uw gezaag af te zijn. (Af).

PITJE VOGEL. Dat is gelukt, Schrobberbeeck!

SCHROBBERBEECK. Zwijg stil, eer ze van gedacht verandert!

SUSKEWIET. Koud hè, Schrobber?

PITJE VOGEL. En slecht met het bedelen, zeker?

SCHROBBERBEECK. Ik kan niet meer schreien in die kou, mijn tranen bevroren voor ik ze kwijt ben! Daarstraks speekte ik en toen speekte ik een glazen bolleken uit, zo vroos het!

PITJE VOGEL. En ik zag twee gelieven malkander kussen en ze vrozen met hun monden aan elkaar.

POLIEN. Hier zie! (Geeft een snee brood)

SCHROBBERBEECK. God zal 't U lonen, Polien. Maar nu het toch Kerstmis wordt, doe er als 't U belieft nog een borreltje bij! Een vingerhoedje groot is al genoeg! 't Is maar om de smaak die ik vergeten ben! Ik wil ook wel mijn vinger in die fles steken en dan aflikken.

POLIEN. Steekt gij die vinger maar eerst in een kommeken met zeepsop.

SCHROBBERBEECK. Als ik dat deed, Polien, gaf niemand mij nog wat. Kom, een kinderbolleke! God zal 't U lonen.

POLIEN. Om van uw gezaag af te zijn, hier dan. 'k heb vette klanten vandaag.

PITJE VOGEL. Gij hebt de vette gehad, Polien, nu krijgt ge de magere. Wees blij dat 't er maar drie en geen tien zijn! Geef mij ook een vinger hoedeke.

SUSKEWIET. Ik ook! Ik ook!

POLIEN. Nu geef ik niets!

SCHROBBERBEECK. Drink het dan zelf en blijf er in stikken!

POLIEN. Mijn huis uit! Alle drie! en rap!

SCHROBBERBEECK. Mag ik deze doden vinger niet efkens verwarmen?

POLIEN. Warmt hem buiten! Eruit, zeg ik! Of ik roep om hulp!

SCHROBBERBEECK. Wacht eens, mannekens! Hier in dit hoekste van het

doekste van het zakske van mijn broekske zit er nog 'n koekske!
(Haalt een munt uit). Polien, voor ieder een borrel!

SUSKEWIET. Ah! Een borrel!

PITJE VOGEL. Ah! Een borrel!

SCHROBBERBEECK. Nu zult g'het ons geven met een vrolijk gezicht,
Polien, of ik ga naar de Grote Pint, aan d'overzij.

POLIEN. Ik had U de borrels ook voor niet willen geven, maar nu
moet ge ze betalen.

SUSKEWIET. Rap borrels! Mijn keel is droog lijk wol!

PITJE VOGEL. De haas die ik gisteren gegeten heb, snakt naar warmte.

SCHROBBERBEECK. 'k Heb gisteren sneeuw gegeten van de dorst, en nu
is 't dooiweer in mijn maag.

PITJE VOGEL. Slechte dagen voor ons, mannen. De boeren hebben een
glorieuzen oogst, maar ze doppen niet af, de gierige vetkoppen. Ze
eten zich buiken dat z'er wiertjes moeten onderzetten!

SCHROBBERBEECK. Maar ik zeg U als een van hun kiekens te dicht bij
mijn vingers komt, dan legt het de volgende dag eieren in mijn
maag. (Polien brengt de borrels)

PITJE VOGEL. Een engeltje pist op mijn tong! Ah!

SCHROBBERBEECK. Twee engeltjes! Ah!

SUSKEWIET. Heel de hemel! ...Ah!

PITJE VOGEL. Spijtig... 't Is op.

SCHROBBERBEECK. Daar moest ge drie dagen aan kunnen drinken.

SUSKEWIET. Als ik rijk was...

SCHROBBERBEECK. Dan...?

SUSKEWIET. Dan maakte ik in mijn hof een fontein van dezen vitriool.
Zeg Polien, geeft ge genen pof meer?

POLIEN. Als ik het schalieken heb afgeveegd.

PITJE VOGEL. Kom maar hier, dat wil ik voor U wel doen.

POLIEN. Ge moogt het doen, maar eerst betalen,

PITJE VOGEL. (Zucht) Och arme!

SCHROBBERBEECK. We zullen nog onze ziel moeten verkopen aan den
afgezetten pastoor. Als ge dat doet kunt ge 't goud met emmers
uitgeven. Maar nog liever bedel ik 'n halve week bij Polien om een
vingerhoedje pepergenevel, ja nog liever ben ik dan maar met blote
knieën geboren.

SUSKEWIET. Er is nog een God, ziet ge. Ik vergeet hem wel, we vergeten hem allemaal, maar we mogen hem niet treiteren! Zeker niet door met een afgezetten pastoor te konkelfoezen, die tovert.

PITJE VOGEL. Zijt ge daar weer met uwen afgezetten pastoor! Goud! Goud! Als 't waar was, ik ware zijn vriend, zeg ik! Maar hij zelf is zo kaal als een luis. Geld vindt men bij mensen die 't hebben. Verzin daar iets op, en laat uw afgedankten pastoor in zijn armoe verrimpelen!

SCHROBBERBEECK. Ja, we zouden er iets moeten op verzinnen dat veel geld opbrengt.

PITJE VOGEL. Iets dat niets kost.

SUSKEWIET. En dat serieus is lijk...lijk...lijk... Ik weet niet wat.

SCHROBBERBEECK. Ja!

PITJE VOGEL. Ja!

SUSKEWIET. Ja!

POLIEN. Tiens, een foorwagen! (Ze ziet naar buiten) Waar sukkelt dat naartoe? Een oude man trekt...en voor het vensterken zit een jonge vrouw, die witter is dan de sneeuw. Zie toch...hij blijft staan.

SUSKEWIET. Laat ze gaan. Foorwagenvolk is slecht volk.

SCHROBBERBEECK. Ja't! Want ze bedelen en stelen tegelijk. Een behoorlijke bedelaar doet maar één van de twee.

PITJE VOGEL. Ik hou van die venten. Die kunnen van alles vertellen, die zijn overal geweest. Daar kan ik naar luisteren dat het vet over mijn kin loopt.

JOZEF. (Komt op, moe en uitgeput) Om de liefde Gods, geef ons iets, al is 't nog zo weinig...

POLIEN. Hier. (Geeft een munt). Zie...is dat uw vrouw die zo bleek voor het vensterken zit te staren?

JOZEF. Z'is zwanger.

POLIEN. Uw dochter?

JOZEF. Mijn vrouw. (Ziet de mannen vragend aan).

PITJE VOGEL. Wij hebben niets, vriend.

SCHROBBERBEECK. We zitten zelf op droog zaad.

SUSKEWIET. Als wij iets hadden, kreeg g'het.

JOZEF. (Ziet hen aan). Dank U, brave mannen...misschien later

eens...God zal 't U lonen...(Af).

PITJE VOGEL. Wat een gedacht van met zo'n oude man te trouwen.

SCHROBBERBEECK. Dat hebt ge van die kunstenmakers; daar kunt ge alles van verwachten.

PITJE VOGEL. Precies een St. Jozef, hè?

SUSKEWIET. Zaagt g'het ook, Polien? Helemaal een Sint Jozef.

Hij zag er zo goedig uit...Zie hem sleuren.

SCHROBBERBEECK. Dat zijn altijd sterke venten, die kunstenmakers.

POLIEN. 't Moet niet plezant zijn in zo'n foorwagen een kindeke te moeten verwachten.

PITJE VOGEL. Dacht ge dat het plezant was voor ons, om U een vingerhoedje vitriool af te bedelen? Geen enkele armoe is plezant. Ewel mannen, nog niet gevonden?

SUSKEWIET. Polien sprak daar van Sint Jozef, dat geeft mij een gedacht. Ik zou willen met een ster rondgaan en drie koningen spelen.

PITJE VOGEL. Ge wordt oud, Suskewiet. Dat zijn uitgepruimde gedachten. Men geeft tegenwoordig niet meer aan koningen.

SUSKEWIET. En zie dan maar eens Lowie uit de mastebossen! Die speelt in zijn eentje de drie koningen en die kan er toch een hele maand zuiver van leven van wat hij rondhaalt, maar hij kan goed zingen...en hij speelt den doedelzak. Schoon, man! Dan rollen U de tranen als anijsbollen over de kaken.

PITJE VOGEL. Hij speelt in 't geheel niet schoon. Maar 't is waar ook, ik heb hem nog nooit horen spelen. Suskewiet, ik zie U reeds als de zwarte koning.

SUSKEWIET. Gij zult er U niet moeten voor zwart maken. Gij ziet al zwart...hoe lang is 't geleden dat ge U gewassen hebt.

PITJE VOGEL. Twee dagen na U.

SCHROBBERBEECK. Pitje Vogel, instee van te krekelen, moest ge eens denken op dat gedacht van Suskewiet! Het is een schoon gedacht.

PITJE VOGEL. Ik denk er al niet meer op. 't Zal ons de knop van een garde-champetter niet rijker maken.

SCHROBBERBEECK. Het is een blinkend gedacht! Pitje Vogel! Drie Koningen! Dat zien de boeren gaarne. Echt drie koningen, niet zo op zijn eentje lijk Lowieke uit de mastebossen. Maar drie! (Toont drie vingers). En ik

zeg U, ge staat er stom van wat die alleen al krijgt, wat zal het dan met drieën zijn! De boeren durven niet weigeren, ziet ge! Ze vrezen zonde te doen, want dan komt de Zwarte Madam in hun stallen allerlei ongeluk binnen frutselen. En als we dan een echte nagemaakte ster kosten draaien...

PITJE VOGEL. Schrobberbeeck, zijde gij van dat één borreltje al tut? Een echte nagemaakte ster kost peperen geld!

SCHROBBERBEECK. Maak ene die niets kost! En daar dan een schoon lieken bij, mannen, we slaan er geld uit! (Peinzen)

PITJE VOGEL, 't Is te proberen, natuurlijk...voor ene keer...gaat het niet, dan doen w'het niet meer. Maar kent gij driekoningenliedjes?

SUSKEWIET. Wacht ik...och...dat is een schoon Kerstmisliedeken... maar ik kan 't niet zingen...ik heb schuurpapier van numero 5 in mijn keel. Ik zal 't U leren. Gij kunt zingen met van die broebelingskens en rillingskens, ge weet wel.

SCHROBBERBEECK. Ja, alsof men uwen buik overenweer schudde! Zing voor, Suskewiet. We zullen alleen maar naar de wordekens luisteren.

SUSKEWIET. (Hoest, en zingt beverig en slecht)

Wij zijn de drie koningen met hun ster,
Wij komen gerezen van zo ver,
Wij gingen en zochten overal,
Over berg en over dal,
En waar de ster bleef stille staan,
Zijn we alle drie binnen gegaan!

PITJE VOGEL. En woudt ge dat zingen met een ster?

SUSKEWIET. Neen! Die ster zal ik wel ineensklonteren, als gij maar zingt!

PITJE VOGEL. O! Ik kan zo hard zingen, dat de ruiten bersten!

SUSKEWIET. Ik heb in de schapenstal nog wat plankskens en een stok en de boerin zal wel wat zilverpapier geven. Dan maak ik de ster.

SCHROBBERBEECK. En ik zal het wit van mijn ogen laten zien (doet het) en paternosters lezen. Ik zal mijn beste bedelaarsgezicht trekken!

PITJE VOGEL. Ewel, gaat het dan door?

SUSKEWIET. Als gij zingen wilt, ja!

SCHROBBERBEECK. Ik doe alles maar met mijn ogen. Zingen kan ik niet. Ik heb een kikvors in de keel (laat zijn adamsappel zien) die kan ik laten

springen.

PITJE VOGEL. Alle dan! Wanneer? Vooruit Suskewiet! Ik kom morgen bij U om al de liedekens aan te leren die gij kent. Wij zullen Lowie uit de mastbossen een konkurrentie aandoen dat hij er groen van beschimmelt! Waar we moeten ons verkleden! Koningen zijn!

SCHROBBERBEECK. Spijtig, maar ik heb heel mijn garderobe aan mijn lijf hangen.

SUSKEWIET. Ik heb een lang hemd dat ik met bollekens blauwsel kan verven. En een hogen hoed van toen ik eens peteren ben geweest, ne schone.

PITJE VOGEL. Wacht eens! Ik heb nog een stuk blik van mijn palingschuit, daar maak ik twee, drie kronen van. En *k poets mijn smoeltje zwart met teer van mijn boot.

SUSKEWIET. Ja! Ja! Een kroon!

PITJE VOGEL. Schrobberbeeck, neemt gij morgen per ongeluk een haan mee van 't een of ander erf. Dan steek ik de staartpluimen op mijn hoed.

SCHROBBERBEECK. Gij kunt de kam en de poten er bij krijgen, maar ik houd de haan.

PITJE VOGEL. Bij mij hangt nog een witte blouse met rode klaverkens.

SCHROBBERBEECK. Ei! Ei! Wie heeft die vergeten? Lange Sophie misschien! Of Karlien met de groene tand? Of Trees uit 't Pijpe pulleke?

PITJE VOGEL. 't Gaat U niet aan! Die heb ik voor mezelf gekocht, voor karnaval!

SCHROBBERBEECK. G'hebt er nogal een gezicht voor, voor een witte blouse met klaverkens!

SUSKEWIET. Mannen! Daar hangt nog een kapot processiekroontje van 't dochterke van de boer in de schuur.

SCHROBBERBEECK. (Trekt een preuts gezicht) Dat zet ik op!

PITJE VOGEL. Ze zullen U voor het dochterken houden, Suskewiet! Maar voor wat ze U ook nemen, 't kan geld opbrengen, die drie koningen. Ik zal zingen als een nachtegaal, dat alle nachtegalen de hik zullen krijgen. We zullen de boeren laten schreeuwen snottebellen lang! Ze moeten hun zakken omschudden!

SCHROBBERBEECK. We hebben nog acht dagen. We kunnen nog van alles verzinnen. Ik wil mijn buisksken eens hard rond eten, dat men er een vlooiiken op kraken kan! Maar alles eerlijk delen!